

NAŠA ŽUPNIJA

Glasilo župnije sv. Martina, Ig

LETO XXX
JUNIJ 2026
ŠTEVILKA 6

ORATORIJ: KRAJ RASTI V VERI IN VESELJU

Pred nami so poletni dnevi, ki v našo župnijo prinašajo poseben utrip – **poletni oratorij**. Oratorij je po besedah papeža Janeza Pavla II. »prostor, kjer krščanstvo ni le teorija, ampak vibrira skozi otroški smeh, pesem, molitev in medsebojno pomoč, kar poživlja celotno župnijsko občestvo« in »delavnica vere«, kjer se krščanske vrednote prepletajo z vsakdanjim življenjem in čustvi mladih. Je prostor, kjer vera postane polna življenja, življenje pa polno vere.

VEČ KOT LE POLETNO VARSTVO

Čeprav oratorij vključuje igro, šport in razvedrilo, je njegov namen veliko globlji. Papež Pavel VI. ga je opisal kot »telovadnico življenja, kjer se molitev, verski pouk, igra, prijateljstvo, smisel za disciplino in skupno dobro ter moralna moč zlijejo v eno, da bi iz mladega človeka naredili močnega in zavestnega kristjana ter poštenega državljana«. Oratorij je dopolnitev družinske vzgoje. Otroci v njem najdejo okolje, kjer lahko v družbi vrstnikov in pod vodstvom animatorjev utrjujejo vrednote, ki so se jih naučili doma. Skozi športne dejavnosti se učijo velikodušnosti in medsebojne solidarnosti.

ORATORIJ 2026

Na letošnjem Oratoriju 2026 bomo skupaj spoznawali zgodbo o Heidi, deklici, ki kljub težkim preizkušnjam ohranja veselje do življenja, odprto srce in zaupanje v Boga. Heidi nas bo letos spremljala kot zgled prijaznosti, prijateljstva in zaupanja, otroci pa bodo skupaj z njo doživeli veliko nepozabnih dogodivščin. Tema

letošnjega oratorija nas želi spomniti, kako pomembni so preprostost, prijateljstvo, pomoč bližnjemu in vera, ki človeka vodi tudi skozi težke trenutke. Heidi nas uči, da Bog človeka nikoli ne zapusti in da lahko dobrota ter iskrena ljubezen omehčata še tako zaprto srce. Otroci bodo na Oratoriju 2026 skozi igro in dogodivščine odkrivali, ali se bo Heidi vrnila v svoje ljubljene Alpe, ali bo Klara ponovno shodila in kako pomembno je zaupati v Božjo previdnost. Prsrčno vabljeni vsi otroci, da skupaj doživimo teden veselja, prijateljstva in nepozabnih dogodivščin na Oratoriju 2026!

Voditelji Maja Škarja, Špela Lenič in župnik

KAPELICA V MATENI

Na slovenskem podeželju so prisotna številna znamenja, ki pričajo o bogati preteklosti. Njihovo ohranjanje skozi čas je zahtevalo skrb in vzdrževanje za prihodnje rodove, za kar so s čutom za dediščino in njen pomen skrbeli tako posamezniki kot širša skupnost. Na področju župnije Ig je trinajst kapelic, nekatere so v slabem stanju in čakajo obnovo, nekaj je obnovljenih, kapelica na križišču za Mateno ob cesti Ig–Brest pa je trenutno v procesu prenove.

Župnijska kronika leta 1930 poroča, da je bila popoldne »na dan vseh svetnikov [...] blagoslovljena nova kapelica«, ki je nadomestila razpadlo znamenje iz 19. stoletja. Gre za kapelico zaprtega tipa, ki se odpira proti vasi, ostale stranice pa imajo

plitke niše, v katerih so bile nekoč poslikave. Arhitektura je obnovljena in rumeno obarvane površine s poudarjenimi klasicističnimi elementi so v kontrastu z rdečo piramidalno streho.

Stranske niše so bile še do pred nekaj let poslikane: na desni strani sta bila upodobljena brata sveta Ciril in Metod, na sosednjem polju Marija z Detetom, na strani, obrnjeni proti Igu, pa sta bila vaška zavetnika sveta Mohor in Fortunat. Nad vsemi motivi je bil napis, ki je pojasnjeval njihovo vsebino. Avtor poslikav je bil domačin iz Bresta, slikar Jože Jerome, ki je kapelico okrasil leta 1990.

Oprema v notranjščini kapelice je trenutno v procesu prenove, zato je na oltarni mizi zasilno postavljena reprodukcija Svete družine. Nekoč je tu stal

kip Kristus; sprva kip Srca Jezusovega, ki so ga po večkratnem poškodovanju in naposled dokončnem uničenju nadomestili z manjšim kipom Usmiljenega Jezusa, katerega kompozicija je povzeta po sliki svete Favstine Kowalske. Kot je še do nedavnega pričal Marijin monogram v kartuši zgoraj, je bila kapelica prvotno posvečena Materi Božji.

Načrti za okrasitev notranjščine kapelice predvidevajo vitraž s

podobo svetega Jakoba, ki bo premišljeno osvetljen, s čimer bodo barvna stekla prišla do izraza. Osvetljena bo tudi arhitektura, da bo lahko tudi v temi romarjem kazala pot na njihovem potovanju. Kapelica bo namreč postala točka na slovenski kolesarski Jakobovi poti, ki mimo Matene poteka proti Ljubljanskemu barju.

Nataša Ciber

__ PRAZNIK SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI – TELOVO __

Svéto réšnje teló in krí (tudi (pre) svéto réšnje teló ali krajše télovo) je katoliški praznik, posvečen češčenju najsvetejšega – evhariistije.

Praznovanje svetega rešnjega telesa je tradicionalno povezano s slovesno telôvsko procesijo. Bistvo praznika je čaščenje posvečene hostije. Posvečena hostija zato pomeni realno Jezusovo navzočnost in zato nam kristjanom predstavlja Najsvetejše.

Za ustanovitev praznika ima največ zaslug sveta Julija Lieška, ki je imela videnja, v katerih jo je Bog nagovarjal, da je treba ustanoviti tak praznik. Praznik svetega rešnjega telesa se tradicionalno praznuje na prvi četrtek po nedelji Svete trojice (ali 11 dni po binkoštni nedelji). Ker je to v številnih državah delovni dan, se čaščenje s procesijo vedno pogosteje prestavlja na prvo naslednjo nedeljo.

Po ali pred sveto mašo verniki v procesiji hodijo po ulicah ali okoli cerkve. Duhovnik pod baldahinom nosi monštranco z Najsvetejšim, verniki pa molijo in pojejo. Med procesijo se ustavijo pri štirih zunanjih oltarjih, ki simbolizirajo štiri strani neba. Tam preberejo evangelij in prejmejo blagoslov.

Tudi v Sloveniji je praznik imel dolgo pomembno mesto. V času Avstro-Ogrske so bile telovske procesije zelo razširjene, številna mesta in vasi pa so praznovala zelo slovesno. V obdobju

SFRJ oziroma socialistične Jugoslavije javno versko praznovanje ni bilo zaželeno, zato so bile številne procesije omejene ali manj vidne kot prej. Kljub temu se je praznik v cerkvah ohranil, verniki pa so tradicijo nadaljevali predvsem znotraj župnij in družinskih okolij. Po osamosvojitvi Slovenije se je praznovanje telovega ponovno bolj javno razširilo, danes pa številne župnije znova organizirajo procesije in slovesna bogoslužja.

Praznik je povezan tudi z idejo skupnosti in povezanosti med verniki. Telovske procesije simbolizirajo prisotnost vere v vsakdanjem življenju in med ljudmi.

V številnih krajih ljudje okrašujejo poti s cvetjem, z zelenjem in oltarčki.

Posebej v manjših krajih imajo telovske procesije še vedno pomembno mesto v lokalni tradiciji. V mestih je praznovanje običajno nekoliko bolj umirjeno, vendar telovo še vedno ostaja pomemben cerkveni praznik.

Praznik spremljajo tudi posebne maše in bogoslužja. Veliko vernikov se na ta dan udeleži svetega obhajila in dodatnih molitev. Čeprav praznik danes ni več tako množično obiskan kot nekoč, še vedno ostaja pomemben del katoliške tradicije v Sloveniji in drugod po Evropi.

Ta praznik spremlja veliko zanimivih tradicij in simbolov:

- uradno latinsko ime praznika je *Festum Corporis et Sanguinis Christi*,
- praznik je vedno na četrtek,
- procesije so najpomembnejši del praznovanja,
- v nekaterih državah je telovo dela prost dan,
- cvetje in zelenje simbolizirata življenje in spoštovanje,
- telovo je tesno povezano z velikim četrtkom in evharistijo (vir: <https://www.tvp.si/> telovo-sveto-resnje-telo-in-kri/).

Telovo v ižanski župniji poznamo kot sveto rešnje telo in je v četrtek po prazniku Svete trojice. Včasih je bila procesija pred mašo in je potekala okoli Zidane Gorice. Pot in postaje so bile okrašene z oltarčki, okoli katerih

so bile brezove veje. Ko so pri Marofu naredili cesto proti Brestu, se je tudi telovska procesija skrajšala, tako da je šla od cerkve proti lški Loki do kapelice in nazaj. V današnjem času je po potrebi tudi krajša, le okoli cerkve. Križu v procesiji so sledili prvoobhajenci ali deklice v belem, ki so iz košaric posipale cvetove rož. Nekdaj je bilo strogo določeno, kako poteka procesija in kako se po vrsti razporedijo verniki, danes pa je vse bolj ohlapno in ni več tako strogo. Po procesiji se dogajanje nadaljuje v cerkvi s sveto mašo, po njej pa se odlomi nekaj brezovih vejic in se jih nese domov. Namen tega je podoben kot pri velikonočni butari: varujejo dom proti streli in nesrečam, predvsem povodnji. Vejico zakurimo ali zatakemo za ostrešje.

Telovska procesija je poleg tega, da je prošnja za Božje varstvo in pomoč, predvsem izpoved vere in slavlje evharistije.

Različni kraji imajo različne običaje za ta praznik. Doma pri gospodu župniku otroci iz cvetja nastiljajo angelčkom. Ta tradicija je lep ljudski običaj na dan pred praznikom svetega rešnjega telesa in krvi, ko pred hišni prag narišemo simbol, povezan s praznikom: hostijo, kelih, monštranco, srce ... Potem ta simbol okrasimo s cvetjem (poljsko cvetje, potonike, vrtnice), kar simbolizira našo ljubezen

do Jezusa. Otroci verjamejo, da v to nastilje rožic pridejo v noči na praznik spat angeli, da skupaj z nami častijo Jezusa. Tudi na praznik svetega rešnjega telesa in krvi otroci pri procesiji z nastiljanjem cvetja pri oltarjih predstavljajo angele, ki s svojo prisotnostjo spremljajo Jezusa pri njegovem obhodu skozi domače kraje.

mjg

TELOVSKA PROCESIJA V NAŠI ŽUPNIJI

Telovska procesija je slovesen javni izraz naše vere in čaščenja Najsvetejšega zakramenta, s katero pričujemo o svoji veri v evharistično skrivnost. Vabim vas, da se udeležite letošnjih telovskih procesij, ki so poseben trenutek milosti in blagoslova za našo župnijo in domove. Še posebej so k procesijam vabljeni letošnji prvoobhajenci v oblekah, da se s sodelovanjem in posipanjem rož ob oltarjih zahvalijo za prejem svetega obhajila. Lepo vabljeni gasilci,

narodne noše, skavti, pevci, pritrkovalci, ministrantje in vsi drugi. Lepo prosimo, da tradicionalno pripravite oltarje za blagoslov. Starše prosimo, da otroci potresajo cvetje pri oltarjih.

- **Četrtek, 4. junija (zapovedani praznik svetega rešnjega telesa in krvi):** slovesna sveta maša in procesija ob **19. uri na Igu.**

- **Nedelja, 7. junija:** slovesnost s procesijo na **Golem ob 9.30.**

Naj bo ta skupna hoja za Kristusom priložnost za poglobitev naše medsebojne solidarnosti in krščanske zavezanosti v vsakdanjem življenju.

župnik

HIMNIČNA GLASBA ZA TELOVO

Če smo v preteklih številkah *Naše župnije* razmišljali o cerkveni glasbi v postnem in velikonočnem času, so tokratne cerkvenoglasbene vrstice osredotočene na en sam praznični dan, telovo, ki ga obhajamo v četrtek po nedelji Svete trojice (11 dni po binkoštni nedelji), kar bo letos 4. junija. Ob pripravi članka mi je na misel nehote prišla povezava treh prazničnih četrtkov: velikega četrтка, vnebohoda in telovega. Medtem ko se na veliki četrtek spominjamo ustanovitve evharistije in duhovništva in v dneh okrog vnebohoda v prošnjih dneh svoj pogled upiramo s prošnjami za blagoslov v nebo, kamor je odšel Gospod, pa se na telovo Gospod zopet spusti in nas obišče v prazničnem vzdušju pod otipljivima podobama kruha in vina. Misel na večje praznovanje na veliki četrtek zaradi Gospodovega trpljenja in smrti, ki mu sledita, se zdi manj primerna in morda

prav zaradi tega izgleda, da hoče Cerkev to prikrajšanje nadomestiti po končanem velikonočnem petdesetdnevju. Tedaj, na slovesni praznik svetega rešnjega telesa in krvi, kot se uradno imenuje praznik, skuša odpreti vse registre veselja in hvaležnosti za Gospodovo navzočnost v evharistiji, ki je središče krščanske vere in zakramentalnega življenja vernih. Praznik, ki ga je uvedel papež Urban IV. leta 1264, je pomenljivo umeščen v (izvenpraznični) »čas med letom«, celo izven nedelje. V tem lahko prepoznamo, da nam liturgija sporoča, da Gospod ne biva le na oltarju ob nedeljah, ampak želi z nami stopiti v sleherni (delovni) dan, v naš vsakdanji trud, naše medosebne odnose in okolje, kjer živimo. Prav je, da svoje obveznosti na ta dan, če je le mogoče, tako uredimo, da se lahko udeležimo večerne svete maše in telovske procesije, ki gre iz cerkve po cestah,

mimo stanovanjskih hiš, poslopij in polj, in kjer se s prošnjami za blagoslov ustavlja ob oltarjih.

Iz časa uvedbe praznika izvirajo tudi besedila za praznično liturgijo. Zanje je bil zaprošen sveti Tomaž Akvinski (1225–1274), ki se je pri tem izkazal ne samo kot teolog in filozof, ampak tudi kot pisec himničnih pesmi, v katerih je izrazil hvaležnost do Najsvetejšega zakramenta. V verjetno najbolj znani njegovi pesmi *Molim te ponižno (Adoro te devote)* s filozofskimi metodološkimi pristopi razkriva čudovit prehod iz strogega razumskega raziskovanja v mistično poezijo. Pri tem raziskovanju je za Akvinskega razum čudovito orodje,

ki pa ima svoj domet. Razum namreč uvidi, da presežna resničnost zahteva drugačen ključ dostopa – vero. Ko si človek prizna to omejenost in se temu njegovo srce prostovoljno in zavestno podredi (»glej, srce ti svoje čisto izročim, saj pri misli nate v te se ves vtopim«), začne sistematično analizirati, da je odpovedalo čutno zaznavanje (»moti se na tebi, tip, okus oko«), da se lahko zanese izključno na sluh božje besede (»a kar v veri slišim, verujem trdno«) in na podlagi tega sklene, da je Bog v evharistiji resnično navzoč navkljub slepoti ostalih čutov (»vse je res, karkoli Božji Sin uči, in resnice od njegove večje ni«). Ta znani evharistični hvalospev tudi v naših cerkvah občasno vzvalovi v pravadni melodiji gregorijanskega korala, pogosto pa tudi v melodiji Antona Hlonda (1884–1963), salezijanca poljskega rodu, ki je deloval na Rakovniku na začetku 20. stoletja. Akvinski je tudi avtor pesmi slednice *Hvali, Sion, Rešenika (Lauda, Sion Salvatore)* in pesmi *Praznika svetega (Sacris solemnibus)*, ki ju na Slovenskem poznamo v ponarodelih uglasbitvah Gregorja Riharja (1796–1863). Vsem znana je tudi evharistična himna *Jezik moj, skrivnost opevaj (Pange, lingua)*, njeno 5. kitico *V zakramentu vse svetosti (Tantum ergo)* namreč pojemo neposredno pred evharističnim blagoslovom po opravljeni procesiji, pri

nas v ponarodeli uglasbitvi Angelika Hribarja (1843–1907). Pesem slednica *Hvali, Sion, Rešenika*, ki je današnje mesto v liturgiji dobila neposredno pred alelujo, je za telovo neobvezna in se pri nas običajno recitira, sestavlja pa jo kar 24 kitic. Že zaradi obsega, podrobne razlage spremenjenja kruha in vina (»jed, pijača sam postane, vendar Kristus sam ostane«) ter starozaveznih napovedi evharistije (žrtvovanje sina Izaka, nebeška mana), bi pesem slednica zahtevala samostojno obravnavo. Pesem

Praznika svetega pa je običajno uvodna pesem večerne maše velikega četrtega in nas torej prva uvede v sveto tridnevje. S kiticami, ki prinašajo opis zadnje večerje, pa redno služi tudi kot uvodna mašna pesem na telovo. Na prav poseben način pa na Igu svoj zadnji odmev v cerkvenem letu pogosto dobi na župnijsko žegnanje, ko zazveni njena 6. kitica *Angelski kruh postane kruh ljudi* (*Panis angelicus*) v znani uglasbitvi Césarja Francka (1822–1890).

Simon Hočevnar

PRVO SVETO OBHAJILO V NAŠI ŽUPNIJI

PRVO OBHAJILO NA IGU

Prišel je mesec maj, ki nekatere otroke poleg k obhajanju šmarnic popelje tudi do prejema prvega svetega obhajila. Tokrat ga je prejel tudi najin mlajši sin, skupaj v družbi štirih deklic in 17 dečkov s Pijave Gorice, z Iga in bližnjih vasi. Obhajilo pa ni bilo

posebno le za naše prvoobhajance in nas starše, temveč tudi za našega župnika, ki je ta obred prvič vodil sam. Skupaj z njim smo starši poskrbeli za čudovito slavlje, ki bo našim prvoobhajancem ostal v zelo lepem spominu. Ob tej priložnosti bi se še enkrat zahvalila najprej župniku, ki je

otroke skozi petdnevnicu popeljal do obhajila, otroškemu pevskeму zboru z zborovodkinjo na čelu, dekletoma na orglah in flavti, pritrkovalcem in navsezadnje vsem staršem za sodelovanje, saj ste s svojimi dejanji pokazali, da skupaj zmoremo vse.

Nina Jerše

PRVO OBHAJILO NA GOLEM

V nedeljo, 24. maja 2026, je bilo v cerkvi svete Marjete na Golem še posebej slovesno. Ob pol desetih so k sveti maši pristopili prvoobhajanci, ki so prvič prejeli sveto obhajilo. Ta pomemben korak na njihovi poti vere

je letos doživelo sedem otrok – dva fanta in pet deklic.

Slovesnost je potekala v toplem in zbranem vzdušju, prežetem z veseljem, s ponosom in hvaležnostjo. Prvoobhajanci so s svojo iskrenostjo, pripravljenostjo in otroško radostjo še posebej obogatili sveto mašo in se je dotaknili na prav poseben način.

Iskrena zahvala gre župniku za lepo pripravljen obred in vso skrb ter trud, ki ga je vložil v pripravo otrok na ta pomemben zakrament. Posebna zahvala tudi Ester za vodenje otroškega pevskega zbora, ki je s petjem slovesnost še polepšal, in gospe Eriki za pomoč pri aranžiranju cvetja, ki je cerkvi dodalo praznično podobo.

Hvala tudi staršem, sorodnikom in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da je bil ta dan res lep, dostojen in nepozaben.

Naj ta poseben dan ostane v lepem spominu prvoobhajancem in njihovim družinam ter naj jih spremlja na njihovi nadaljnji poti vere.

Aleš Franjko

FLORJANOVA MAŠA

Prvo majsko nedeljo smo se gasilke in gasilci Gasilske zveze Ig skupaj z verniki zbrali pri tradicionalni Florjanski maši, s katero vsako leto počastimo svetega Florjana, zavetnika gasilcev in priprošnjika v različnih stiskah.

Letošnje praznovanje je bilo še posebej slovesno, saj sta sveto mašo darovala ljubljanski škof msgr. Franc Šuštar in domači župnik Janez Pavel Šuštar. Njuna navzočnost med nami je letos znamenje podpore, duhovne

Gasilstvo ni le organizacija ali dejavnost, ampak predvsem skupnost ljudi, ki verjamejo v medsebojno pomoč, solidarnost in odgovornost. Prav te vrednote so globoko povezane tudi s krščanskim pogledom na življenje, zaradi česar ima Florjanova maša poseben pomen – povezuje našo gasilsko pripadnost z vero, ki nas spodbuja k

povezanosti in zahvale vsem, ki svoj prosti čas, znanje in energijo nesebično namenjamo pomoči ljudem v nesreči.

Florjanova maša je več kot le ohranjanje tradicije. Je trenutek, ko se ustavimo, se zahvalimo za varstvo pri našem delu in se v molitvi spomnimo vseh gasilcev, ki jih ni več med nami. Spominjamo se tudi tistih, ki so v času praznovanja opravljali svoje dolžnosti in bili pripravljeni pomagati tam, kjer bi jih ljudje potrebovali.

Sveti Florjan je že stoletja zgled poguma, zvestobe in požrtvovalnosti. Njegova mučeniška smrt v vodi simbolično povezuje eno najpomembnejših sredstev, s katerim gasilci opravljamo svoje poslanstvo. Tako kot voda pomaga gasiti požare in ohranjati življenje, nas vera krepi, povezuje in usmerja na poti služenja bližnjemu.

dobroti in skrbi za sočloveka.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo ljubljanskemu škofu msgr. Francu Šuštarju in župniku Janezu Pavlu Šuštarju za darovano sveto mašo in spodbudne besede. Zahvala velja tudi ministrantom, ki so s svojo zbranostjo in sodelovanjem pripomogli k slovesnosti bogoslužja, mladinskemu zboru za lepo oblikovano petje in pritrkovalcem, ki so s prazničnim pritrkavanjem še dodatno obogatili praznovanje. Hvala vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri pripravi in izvedbi letošnjega florjanovega.

Naj nas zgled svetega Florjana še naprej navdihuje pri našem delu in vsakdanjem življenju. Naj nas njegova priprošnja varuje pred nesrečami, v naših srcih pa ohranja pogum, upanje in pripravljenost pomagati vsakomur, ki se znajde v stiski.

Žiga Drnovšek

— ZAKLJUČEK MOLITVENE SKUPINE NA GOLEM —

V ponedeljek, 25. maja, smo imeli člani molitvene skupine Golo zadnje srečanje pred počitnicami. Obiskali smo cerkev Kraljice miru na Kureščku. Pridružil se nam je tudi župnik Janez Pavel Šuštar in skupaj smo zmolili rožni venec, litanije Matere Božje in zapeli Marijino pesem. Sklenili smo, da se jeseni spet srečamo.

Tatjana Šrol

— POSLOVILNI POGLED NA POT MARTINOVIH ANIMATORJEV —

Na prvo adventno nedeljo leta 2013 se je v naši župniji začela zgodba, ki je v trinajstih letih prerasla v nekaj mnogo večjega od običajne župnijske skupine. Martinovi animatorji smo vedno bili skupina, ki je s svojim delom, vero in ustvarjalnostjo želela zaznamovati življenje otrok, njihovih družin in ostalih župljanov.

V vseh teh letih se je skozi skupino zamenjalo štiriindvajset animatorjev, največ pa nas je hkrati bilo sedemnajst. Vsak izmed nas je pustil svoj pečat in prispeval del sebe v zgodbo, ki je povezovala generacije otrok in mladih. V našem delu smo se skozi leta trudili vse dogodke financirati sami, pomagali pa so nam tudi prostovoljni prispevki župljanov tako v materialnih stvareh (barvice, flumastri, papir, skodelice ...) kot tudi finančno, za kar se vsem dobrotnikom zahvaljujemo. Martinovi animatorji

smo imeli med seboj zelo aktivne člane, črpali smo znanje s sestankov in delali povsod v župniji, kjer se nas je potrebovalo. Naše delo je prepoznala tudi občina, ki nam je za dolgoletno delo z otroki podelila občinsko priznanje za delo z mladimi, ki sedaj visi v župnišču v spodnji učilnici.

Martinovi animatorji smo skozi leta organizirali številne dogodke in projekte. Med najbolj prepoznavnimi so bili oratorijski dnevi, farovške palačinke, PTZ – Pesem tisočerih zvonov, otroške svete maše in sodelovanje pri župnijskih dnevih, kjer smo pogosto prevzemali glavne organizacijske vloge. Posebno mesto so imele tudi šmarnice in projekt šmarnice plus, ki smo jih štiri leta pripravljali za otroke. Po šmarnicah smo ostajali na igrišču za župniščem, kjer so ob našem vodenju športnih iger nastajala iskrena prijateljstva in lepi spomini.

Mnoga leta smo sodelovali pri otroški polnočnici, nekajkrat smo se za izvedbo povezali tudi s sestrami s Kureščka. Pomagali smo pri animatorstvu na duhovnih vajah v Veržeju, organizirali pa smo tudi lastne duhovne vaje na Uskovnici. Z veseljem smo pripravljali miklavževanja in za materinske dni presenetili mamice z majhnimi darilci, ki smo jih z otroki pripravili na delavnicah. Organizirali smo vsakoletno zbiranje nalepk za obisk svetih maš, s katerimi smo otroke spodbujali k vztrajnemu obiskovanju Jezusa.

Velik del našega poslanstva je bilo tudi povezovanje župljanov. Organizirali smo zbiranje skodelic, ki so kasneje služile druženju ob kavi in čaju po otroških mašah pred župniščem. Sodelovali smo v različnih dobrodelnih akcijah – zbirali smo barvice za otroke v Mozambiku, ob začetku vojne organizirali zbiranje prvih pomoči za Ukrajino, za Angolo smo zbirali kape s ščitnikom, od katerih jih je dvesto preko Misijonskega središča Slovenije prišlo tudi do Etiopije, kjer jih je prejela laiška misijonarka Polona Dominik.

Pomemben del Martinovih animatorjev je bil tudi Martinov otroški pevski zborček, ki je štel preko dvajset otrok. Zborček je prejel plakete na več občinskih revijah, redno prepeval pri nedeljskih svetih mašah ter nastopal na letnih božičnih koncertih

organiziranih s strani naše župnije Ig. Ob spremljavi benda Pol plašča je ustvarjal nepozabne trenutke tako za otroke kot za vse župljane.

Animatorji in bend Pol plašča smo pomagali tudi pri izvedbi številnih birm in prvih svetih obhajil. Naši člani so pomagali pri pripravah na birmo kot birmanski animatorji in pomočniki za izvedbo birmanskih duhovnih vaj na Uskovnici, Prežganju in Kureščku. Redno smo hodili na festival Ritem srca in se udeleževali duhovnih vaj, kjer smo iskali nove pesmi in ideje, ki bi bile otrokom blizu in zanimive. Vsako leto smo imeli tudi dve strateški načrtovanji, najraje ob pici, na prvem smo postavili cilje za novo leto, na zaključnem pa preverili, kaj vse nam je uspelo uresničiti.

V začetku smo imeli veliko težav z vprašanji kot so: »Ali je res primerno, da gredo otroci iz cerkve med sveto mašo? Kaj jih učijo tam zadaj? Se pol maše samo igrajo?« Naš odgovor je vedno bil: »Pridi in poglej, vsak je

dobrodošel.« Vendar ker že zaključujemo leto, bomo na kratko opisali, kaj je naše delo. Pred otroško mašo imamo dva sestanka. Na prvem se dogovorimo, kaj moramo pripraviti, na naslednjem sestanku pa predstavimo, kar smo si zamislili. Vedno začnemo katehezo z znamenjem križa, če otroci tega še ne znajo, jih naučimo, nato preberemo evangelij. Po njem zmolimo molitev, ki jo predhodno izberemo na prvem sestanku Martinovih animatorjev glede na temo evangelija. Za tem se začne najpomembnejši del – otrokom predstaviti vsebino evangelija na način, da si bodo besede Boga zapomnili in jih razumeli. Otroke za lažje razumevanje vsakokrat razdelimo v tri starostne skupine, vsaki je evangelij razložen tako, da otroci z zanimanjem prisluhnejo. Med katehezo za lažje razumevanje in pomnjenje uporabljamo slike in plakate. Cilj je, da ob koncu kateheze otroci razumejo sporočilo evangelija, ga znajo prenesti v situacije svojega življenja in tako postati boljši ljudje. Upamo, da se s katehezami otrokom približa Kristusov nauk in poglobi njihovo vero.

Upamo, da so župljanom otroške maše pustile poseben pečat. Dolga leta smo jih pripravljali dvakrat mesečno in z njimi začenjali ter zaključevali pastoralno leto, letos pa smo zaradi upada članov Martinovih animatorjev morali zmanjšati število

otroških maš na enkrat mesečno. Rekordno število otrok, ki so prišli v zakristijo, beležimo iz leta 2016. Takrat se je poslušanja naših katehez udeležilo kar 114 otrok, malo je bilo gneče in Martinovi animatorji smo stali na stolih ali stopnicah, da smo lahko učili otroke, vendar je bila to najlepša otroška maša v naši zgodovini.

Ob koncu se zavedamo, da Martinovi animatorji nismo bili le skupina za izvedbo dogodkov, projektov, srečanj in otroških maš. Bili smo skupnost, ki je skupaj rastla v veri, se učila služenja, prijateljstva in odgovornosti. Za nami ostajajo nešteti spomini, nasmehi otrok, polne cerkve otroškega petja, utrujenost po dolgih pripravah in občutek, da smo skupaj ustvarili nekaj neprecenljivega.

Hvala vsem trenutnim in bivšim Martinovim animatorjem, otrokom, staršem, duhovnikom, sodelavcem in župljanom, ki ste bili del naše zgodbe. Martinovi animatorji letos zaključujemo svoje poglavje v upanju, da naše delo ni bilo zaman. Otroci, ne pozabite, kar smo vas vsako otroško mašo želeli naučiti: »Bog te ljubi, delaj tako, da bo nate ponosen in bomo ponosni tudi mi!« Želimo da, kar smo skupaj ustvarili, ostane med vami naši dragi mladi in bo živelo po vas še naprej v srcih mnogih generacij.

Zbogom in vse dobro,

Martinovi animatorji.

KAJ TAKO DIŠI IZ ŽUPNIJSKE KUHINJE?

ZAJČJI AJMOHT (ALI OBARA)

Obara je dobrodošla ob vsakem letnem času – pozimi pogreje, poleti se prileže kot lahek zdrav obrok. Lahko se jo naredi za dva dni vnaprej. Uporabljamo različne vrste mesa.

Danes je recept za domačega kunca. Priporočljivo je, da bi se večkrat znašel na našem jedilniku.

Sestavine:

zajčje meso – kosi, čista domača mast, korenček, por, čebula, česen, grah, krompir, brokoli, lovor, majaron, poper, sol, belo vino, timijan, jušna osnova.

Postopek:

Zajca na vroči maščobi popražimo, dodamo čebulo, česen. Postopoma dodamo očiščeno in na koščke narezano korenje in krompir, dišave – lovor ter vino. Pustimo, da povre, dodamo še paradižnik, še malo pomešamo, zalijemo z jušno osnovo in kuhamo 40–50 min, do mehkega.

Proti koncu dodamo malo drobtin, ki jed zgosti, kuhan grah, brokoli, por, poper in majaron (šetrjaj), timijan.

Zraven ponudimo ajdove žgance, riž, žličnike ali ajdovo kašo. Posujemo s seseklanim peteršiljem.

Bog žegnaj!

Župnijska gospodinja Alojzija Petek

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

V zadnjem mesecu smo se v župniji razveselili dveh novih Božjih otrok. Sveci krst sta prejeli:

- **Kaja Oblak**, ki z mamo Evo Povirk in Jernejem Oblakom živi na Golem;
- **Kaja Jankovič**, ki z mamo Ksenijo Vidmar in očetom Jernejem Jankovičem živi v Iški Loki.

Prvo sveto obhajilo je prejelo 29 otrok:

Sofija Ciuha, Tim Černič, Urban Dolinšek, Jošt Drobnič, Neža Frajnko, Matej Glavan, Brina Glinšek, Matej Grad, Ema Jakič, Vid Jakič, Janez Jamnik, Nika Javornik, Lara Klemenčič, Pina Klemenčič, Bine Krnc, Gal Modic, Žan Pančur, Anja Petrič, Timotej Pokec, Mohor Strle, Erik Škraba, Ažbe Tancek, Lucija Toni, Tadej Toni, Val Luka Trdan, Peter Vamplin, Tim Zaman, Luka Zubovič, Luka Žagar.

Zakrament svetega zakona sta sklenila:

- Katja Premerl in Ivan Rojnić.

Od nas se je poslovila:

- + Frančiška Rupert;

Za svete maše so darovali:

Marija in Tone Kraškovic, soseda Marija Župec z družino, soseda Hedvika Župec z družino, družina Kastelic Miro iz Staj, Janez Debevec z družino, družina Bekanovič.

ISKRICA

NE GRE ZA TO, DA SEM TAKO ZELO PAMETEN,
LE S PROBLEMI SE UKVARJAM MALCE DLJE KOT DRUGI.

Albert Einstein

DOGODKI PRED NAMI

- **31. maj** – nedelja Svete trojice, ob 10. uri bo prepeval gostujoči zbor Podpeški oktet
- **4. junij** – zapovedani praznik svetega rešnjega telesa in krvi. Maši bosta ob 19. uri na Golem in na Igu. Na Igu bo po sveti maši procesija.
- **7. junij** – 10. nedelja med letom; ob 10. uri bo sveta maša na Igu ob sklepu veroučnega leta. Med nami bosta dijakinji Gimnazije Želimlje, ki se odpravljata v misijone v Gambijo.

Ob 9.30 bo procesija svetega rešnjega telesa in krvi na Golem.

- **5. junij** – prvi petek v mesecu. Dopoldne obiščem bolnike in starejše na domu. Zvečer od 18.30 molimo pred Najsvetejšim in se posvetimo Jezusovemu srcu.
- **6. junij** – prva sobota v mesecu. Od 7.30 molimo v cerkvi na Igu premišljevalni rožni venec in se posvetimo Marijinemu Brezmadežnemu srcu.
- Duhovniški oktet Oremus, ki letos obhaja dvajsetletnico svojega delovanja oziroma prepevanja, vas vse lepo vabi na **JUBILEJNI KONCERT**, ki bo v ljubljanski stolnici v **nedeljo, 7. junija, ob 19.30.**

- **11. junij** – sveta maša v Iški ob godu svetega Primoža in Felicijana ob 19. uri, kjer sta ta dva svetnika upodobljena ob straneh oltarja.
- **12. junij** – praznik srca Jezusovega.
- **13. junij** – praznik srca Marijinega.
- **14. junij** – 11. nedelja med letom.
- **21. junij** – 12. nedelja med letom in zaključek prijav na letošnji oratorij na Igu.
- **22. junij** – maša za domovino ob državnem prazniku ob 19. uri, ob 20. uri sledi proslava ob dnevu državnosti pred Morostigom.

- **25. junij** – državni praznik dan državnosti. Župnijsko kolesarjenje, o katerem si lahko več preberete v posebnem prispevku.

Ob 19. uri bo sveta maša na Gornjem Igu, kjer obhajamo

obletnico blagoslovitve obnovljene cerkve.

- **28. junij** – 13. nedelja med letom.
- **29. junij** – praznik apostolov Petra in Pavla. Ob 9. uri bo v ljubljanski stolnici posvečenje letošnjih novomašnikov Gregorja Capudra iz Moravč in Luka Anžiča iz Ihana. Prosimo za nove duhovne poklice in svetost duhovnikov.

- **29. junij – 3. julij** – Oratorij na Igu.

VABILO NA 8. ŽUPNIJSKO KOLESARJENJE

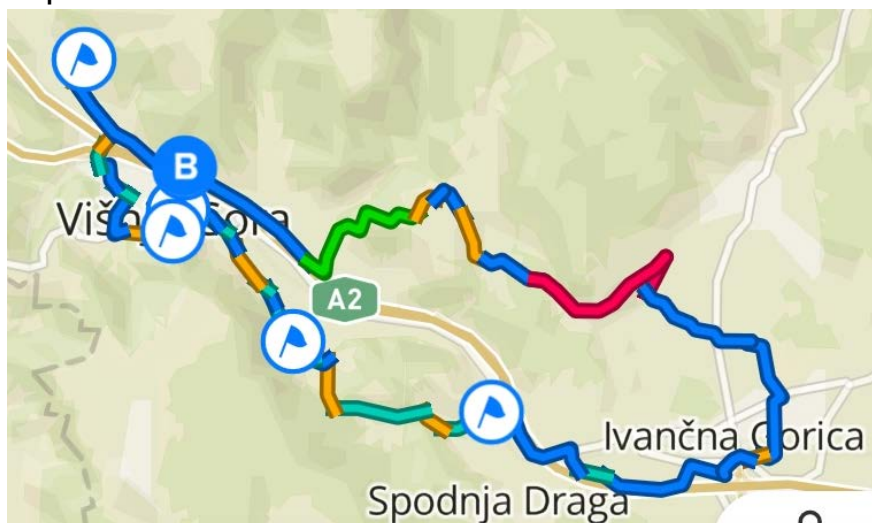
Na praznik dneva državnosti, v četrtek, 25. 6. 2026, ste župljani povabljeni na 8. župnijsko kolesarjenje.

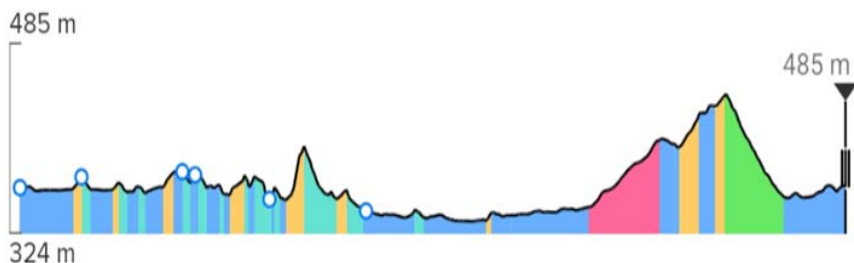
Pred letom dni smo kolesarili po Kolpski dolini (slika spodaj).

Tokrat bomo kolesarili po višnjegorski župniji in okolici.

Potek poti:

Ob 8. uri bo zbor udeležencev kolesarjenja pri cerkvi svetega Tilna v Višnji Gori (Žabjek 12, Višnja Gora), kjer nas bo pričakal naš nekdanji župnik Janez Avsenik.

S kolesarjenjem začnemo ob 8.30. V prvem delu poti nas bodo do cerkve Žalostne Matere Božje v Dednem Dolu ob cesti spremljale kapelice rožnega venca, nato nas bo pot vodila mimo Hiše kranjske čebele na Mestni trg, kjer stoji cerkev svete Ane. Sledi spust, malo navkreber in spet spust in že bomo pri znameniti cerkvi svetega Martina iz 12. stoletja, kjer bo župr. Janez Pavel Šuštar daroval sveto mašo za domovino Slovenijo. Po sveti maši bomo nadaljevali s kolesarjenjem proti Ivančni Gorici mimo Stične in Velike Dobrave (cerkev svetega Jakoba) nazaj proti Višnji Gori. Ob zaključku kolesarjenja se bomo v župnišču v Višnji Gori skupaj še malo okrepčali (predvidoma okoli 13. ure).

Pot nas bo vodila po asfaltnih in nekaj malega tudi makadamskih poteh. Ob poti si bomo poleg cerkva ogledali tudi nekatere tamkajšnje znamenitosti in izvedeli kaj več o njih.

Dolžina poti je približno 20 km. Okviren čas kolesarjenja je 2 uri (skupaj s postanki in ogledi okoli 4 ure). Na celotni poti je treba premagati približno 480 višinskih metrov. Priporočljiva so gorska, trekning ali gravel kolesa (z nekaj obvoza lahko tudi cestna).

Prijave za župnijsko kolesarjenje **zbiramo do torka, 23. 6. 2026.**

Dodatne informacije in prijave na telefonsko številko 068 159 679 (Janez Škarja).

Na župnijskem kolesarjenju spoštujemo cestnoprometne predpise. Udeležba je na lastno odgovornost!

Kdor bi želel ta dan s kolesom narediti več kilometrov (+ 50 km), je odhod s kolesi izpred župnišča na lgu ob 6.30.

Naslednja številka Naše župnije izide 28. junija. Prispevke za objavo v glasilu pošljite najkasneje do nedelje, 21. junija, na elektronski naslov nasa.zupnija@gmail.com.

Angelski kruh odslej hrana je,
zdaj so dopolnjene
davne podobe vse.
O čudoviti dar,
Stvarnika uživa stvar,
hlapec bliža Gospodu se.

*Iz himne «Sacris sollemniis»,
Praznika svetega.*

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom, ki s svojimi darovi pomagajte ljudem v stiski in podpirate naše delo. Dobri Bog naj poplača vso vašo dobroto.

Župnijska Karitas Ig

OBVESTILO

V mesecu avgustu 2026 Župnijska karitas Ig ne bo imela uradnih ur.

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Karitas

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE

KARITAS IG, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: **SI56 0209 8026 0579 946** (NLB, d.d.).

Oratorij 2026

Živeti je lepo!

ŽUPNIJA IG

29. 6. - 3. 7. 2026

Prijave zbiramo do 21. 6. 2026

Spletna prijavnica:

 Oratorij

ŽUPNIJA IG
ORATORIJ NA GOLEM
17. 8. – 21. 8. 2026

Spletna prijavnica:

ORATORIJ GOLO – PRIJAVNICA

Dragi otroci, dragi starši!

Animatorji letos z veseljem pripravljamo oratorij na Golem, ki bo potekal med 17. in 21. avgustom 2026. Oratorijski dan bomo začeli pred cerkvijo na Golem ob 9.00 in ga končali ob 15.30, ponujamo Vam tudi jutranje varstvo od 7. ure naprej (označite na prijavnici). Prosimo, da otrok (razen izjemoma) ne pripeljete kasneje in ne hodite iskat prej.

Cena oratorija je 30€ za prvega in 25€ za vsakega naslednjega otroka iz iste družine. Vaš prispevek pokrije material za delavnice in igre ter vsakodnevni topel obrok in malico.

Prijave zbiramo do 30. junija. Prijavnico lahko oddate g. župniku ali Juliji Glavan, prispevek pa poravnate ob prijavi. Če imate še kakršnakoli vprašanja, se lahko obrnete na g. župnika ali Julijo (064 277 855).

ime in priimek otroka				
datum rojstva in razred (končani)				
ime in priimek enega od staršev oz. skrbnikov				
telefonska številka, na kateri so starši dosegljivi				
opombe (morebitne alergije, zdravila in drugo)				
104 110 116 122 128 134 140 146 152 158 164 170				
številka majice (obkrožite)				
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 60%; padding: 5px;">Jutranje varstvo (obkrožite):</td> <td style="width: 40%; padding: 5px; text-align: center;">NE</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">DA</td> <td style="padding: 5px;"></td> </tr> </table>	Jutranje varstvo (obkrožite):	NE	DA	
Jutranje varstvo (obkrožite):	NE			
DA				
Podpis				

S podpisom potrjujem, da sem seznanjen in sprejemam program oratorija in da svojega otroka v času oratorija, med 17. 8 in 21. 8. 2026, izročam v varstvo animatorjem ter da bom v tem času dosegljiv na zgoraj napisano telefonsko številko.

S podpisom starši tudi potrjujemo, da smo seznanjeni in se strinjamo, da se v primeru, da se otrok nikakor ne bo vključil v program oz. bo s svojim vedenjem rušil izvedbo programa ali ogrožal ostale udeležence, otroka z oratorija odslovi. S podpisom se starši strinjamo, da se lahko javno uporabijo izdelki in primerne fotografije otrok za namen promocije in obveščanja o dogajanju na oratoriju.

Animatorji se bomo potrudili, da bo vse potekalo normalno, toda ne nosimo nobene pravne odgovornosti! V skladu z zakonom o varovanju osebnih podatkov se bodo vsi seznanili otrok uporabljali zgolj za potrebe oratorija.

URADNE URE V ŽUPNIJI IG

TOREK: 9.00 - 10.00

ČETRTEK: 17.00 - 18.00

PETEK: 17.00 - 18.00

DUHOVNIKA DOBITE TUDI PO VSAKI SVETI MAŠI ali po dogovoru na spodnjih telefonih:

telefon – župnijska pisarna 01/420 25 50

župr. Janez Pavel Šuštar – GSM 040/986 744

dhp. Anton Košir – 040/263 547

Dobrodošli tudi ob drugem času, kadar smo prosti.

Hvaležni vam bomo, če nas od 12h do 14h ne boste motili, izjema so nujni slučajji.

Izdaja: Župnijski urad Ig | Odgovarja: Janez Pavel Šuštar, župr. | Tisk: Salve, d.o.o. Ljubljana

ŽUPNIJA SV. MARTINA, IG, TROŠTOVA 12, 1292 IG

TELEFON: 01/420 2550

DAVČNA ŠTEVILKA: 44520751

TRR PRI NLB: 02058 0253 776 095

E-NASLOV: ZUPNIJA.IG@RKC.SI

WWW.ZUPNIJA-IG.RKC.SI

